

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu kan jeg slå to fluer med ét smæk, for jeg var ikke hurtig nok til at bede om en kort bemærkning som svar til hr. Lars Løkke Rasmussen før. Jeg så nemlig, at den konservative ordfører gerne ville herop, og derfor havde jeg regnet med at kunne svare de to samtidig.

Men nu kan jeg også tage hr. Kim Behnke med og sige: Jeg synes, det er en ganske alvorlig fordrejning af det, jeg sagde i mit ordførerindlæg, at sige, at jeg bare henviste til, hvad Socialdemokratiets ordfører havde sagt. Det var kun om den lillebitte del, som vedrørte diskussionen om LD og ATP, og det ser vi ikke som hovedemnet for den forespørgsel, vi har i dag. Da hr. Kim Behnke og hr. Lars Løkke Rasmussen ville i diskussion med mig, sagde jeg: Det svarer til den diskussion på korte bemærkninger, der var efter hr. Torben Lunds indlæg på Socialdemokratiets vegne.

For os er hovedemnet for debatten i dag og hovedproblemet: Hvordan kan vi medvirke til en demokratisering af de aftalebaserede pensionskasser? Det er for os at se hovedspørgsmålet, kernen i den debat, vi har i dag. At der er problemer med LD og ATP, kan jeg ikke komme uden om, men jeg synes, det ville være forkert, hvis jeg skulle til at gentage hele den diskussion. Min hovedhenvielse til de argumenter, som var fremført for at fastholde de løsninger, der er foreslået fra regeringens side, var at henvise til økonomiministerens argumentation, og jeg lagde mærke til, at det var præcis, hvad hr. Torben Lund sagde. Hvis man virkelig skulle til at drille, kunne man sige, at det var ganske enestående, at ordføreren for landets største parti, Socialdemokratiet, gik på på talerstolen og henviste til en radikal ministers argumenter, så lad nu være med at vende tingene på hovedet og gøre det til en debat alene om LD og ATP.

Til hr. Lars Løkke Rasmussen vil jeg sige: Der står noget i rapporten om LD, og vi mener virkelig, at det blot er et hjørne af diskussionen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Så tager jeg hr. Bjørn Elmquist på ordet, og så må konklusionen være, at når dagsordenen kommer til afstemning, stemmer Det Radikale Venstres medlemmer af Folketinget for den. Alle de gode ting, hr. Bjørn Elmquist har sagt i dag, kommer jo til opfyldelse ved at stemme for det dagsordensforslag, som er fremsat af SF, og

hvis det ikke sker, kan jeg ikke længere se andet, end at det er rigtigt, at Det Radikale Venstre har valgt at indordne sig under Socialdemokratiet. Alle de ting, hr. Bjørn Elmquist har nævnt i sin argumentation for demokratisering osv., kan opfyldes ved at vedtage dagsordenen, men ikke ved at stemme dagsordenen ned.

Frank Aaen (EL):

Som sagt tidligere er Enhedslisten helt enig i intentionerne bag denne forespørgsel. Der er brug for mere diskussion om demokratiet i pensionskasserne, og det er helt i forlængelse af vores generelle opfattelse af, at der er brug for mere direkte demokrati her i samfundet.

Der er alt for meget, der styres indirekte med valg på valg på valg og styres med alt for meget lukkethed, og derfor vil jeg gerne – også i lyset af de korte bemærkninger til hr. Torben Lund – bruge lejligheden til at opfordre fagbevægelsen til at gøre noget på området og også på dette felt vise, at man ønsker at gå en anden vej, end vi har set i en periode.

Vi har også den opfattelse, at denne demokratidiskussion kan åbne for en diskussion om, hvad vi skal bruge den styrke til, som fagbevægelsen og vi lønmodtagere har gennem de midler, der opsamles i pensionskasser. Diskussionen skal bruges til at rejse en ganske vigtig ideologisk debat: Når vi har råderet over de midler, er det så bare, fordi vi vil lege kapitalister og deltage i den almindelige jagt på maksimal profit – det størst mulige afkast, som det hedder i et lidt mere afdæmpet sprog, men knap så tydeligt – eller har vi i kraft af pensionskapitalen mulighed for at sætte nogle andre ting på dagsordenen her i samfundet? Kan vi styrke, at der produceres efter behov og ikke efter overskud, at der i højere grad tages hensyn til miljøet i udviklingen af en produktion, og at der tages hensyn til at sikre beskæftigelsen – også i de perioder, hvor der måske er brug for at kunne omstille til en anden produktion på store arbejdspladser som f.eks. B & W og andre, der kommer i problemer? Og kan vi bruge vores pensionsmidler til at demokratisere de arbejdspladser, pensionskasserne har indflydelse på? Det sidste vil jeg pege ekstra på, for her taler vi mest om demokrati for ejerne af pensionsformuerne. Men jeg synes, det i allerhøjeste grad er lige så vigtigt at tale om demokrati for dem, der arbejder på de pågældende virksomheder.

Måske skulle vi også udvide debatten og diskutere, om der er nogle mekanismer, der kunne